

نامه پولس رسول به غلاطیان

نکاتی چند درباره نامه به غلاطیان

آیا برای اینکه شخص واقعاً مسیحی باشد، لازم است که شریعت موسی را نیز انجام دهد؟ این سؤال بود که با شیوع پیام نجات بخش انجیل در میان اقوام غیر یهودی در ذهن آنها قوت می‌گرفت. پولس در این رساله به این سؤال مهم پاسخ می‌دهد و تأکید بر آن دارد که عادل فقط و فقط به ایمان زیست می‌کند. پولس به قوت تمام صحنه بر آن می‌گذارد که ایمان، تنها بنیاد نجات و زندگی مسیحی است و به غیر از آن انسان نمی‌تواند خود را مقبول خدا کند.

لیکن در مقابل این پیام معلّمین دروغین هم بودند که سایه به سایه پولس رفته کلیساهای را با پیام خود از این باور منحرف می‌کردند. از متن این رساله معلوم می‌گردد که سر و کله این معلّمین در کلیساهای غلاطیه (یکی از ایالت‌های امپراتوری روم در آسیای صغیر) پیدا شده بود و تعلیم به حفظ و رعایت شریعت موسی هم می‌دادند.

پولس در این رساله سعی دارد که مخاطبین خود را باز به ایمان اصیل مسیحی برگرداند و در این امر به قوت از رسالت خود به عنوان رسول عیسی مسیح دفاع می‌کند.

تقسیم‌بندی کلی

- مقدمه (۱:۱-۱۰)
- اقتدار پولس در مقام رسول (۱:۱ تا ۲:۲۱)
- نجات تنها بر پایه ایمان به مسیح (فصل‌های ۳ و ۴)
- آزادی و مسئولیت مسیحی (۵:۱ تا ۶:۱۰)
- بخش پایانی (۶:۱۱-۱۸)

۱۳ زیرا شما درباره زندگی گذشته من در دین یهود شنیده‌اید، که چگونه کلیسای خدا را به شدت آزار می‌رسانیدم و می‌کوشیدم که آن را ویران کنم. ۱۴ و در یهودیت از بسیاری از همسالان قوم خود پیشی گرفته، در سنتهای پدران خویش بی‌نهایت غیور بودم. ۱۵ اما وقتی او که مرا پیش از تولد برگزید و به فیض خود مرا خواند، ۱۶ راضی شد که پسر خود را بر من آشکار سازد تا او را در میان غیریهودیان بشارت دهم، در آن زمان با جسم و خون مشورت نکردم، ۱۷ و به اورشلیم نیز، نزد آنان که پیش از من رسول بودند، نرفتم، بلکه راهی عربستان شدم و باز به دمشق مراجعت کردم.

۱۸ آنگاه پس از سه سال، به اورشلیم رفتم تا پطرس را دیدار کنم، و پانزده روز نزد او ماندم. ۱۹ اما از سایر رسولان، جز یعقوب، برادر خداوند، کسی دیگر را ندیدم. ۲۰ (در حضور خدا در آنچه به شما می‌نویسم، دروغ نمی‌گویم.) ۲۱ پس از آن، به نواحی سوریه و کیلیکیه رفتم. ۲۲ در آن زمان هنوز کلیساهای یهودیه که در مسیح هستند، مرا به چهره نمی‌شناختند. ۲۳ آنها فقط شنیده بودند که: «آن کسی که پیشتر بر ما آزار می‌رسانید، اکنون به همان ایمان بشارت می‌دهد که در گذشته تلاش به نابودی‌اش داشت.» ۲۴ و آنان به‌خاطر من خدا را تمجید کردند.

پذیرفته شدن پولس از جانب سایر رسولان

۲ آنگاه پس از چهارده سال، بار دیگر همراه برنابا به اورشلیم رفتم و تیتوس را با خود بردم. ۲ به سبب مکاشفه‌ای به آنجا رفتم و انجیلی را که در میان غیریهودیان موعظه می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم؛ (البته در خلوت به افرادی که به نظر با نفوذ می‌آمدند) تا مطمئن گردم

از پولس، یک رسول، نه از جانب انسانها و نه به واسطه انسان، بلکه به واسطه عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید، ۲ و همه برادرانی که با من هستند، به کلیساهای غلاطیه: ۳ فیض و سلامتی بر شما باد، از جانب خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح ۴ که خود را در راه گناهان ما داد تا ما را به اراده خدا و پدر ما، از زمانه شیریر حاضر رهایی بخشد. ۵ او را تا به ابد جلال باد. آمین.

انجیلی دیگر نیست

۶ در تعجبم که شما به این زودی از آن کس که شما را در فیض مسیح فرا خوانده است، رویگردان شده، به سوی انجیلی دیگر می‌روید. ۷ البته انجیلی دیگر وجود ندارد، اما بعضی هستند که شما را مشوّش می‌سازند و می‌خواهند که انجیل مسیح را تحریف کنند. ۸ اما حتی اگر ما یا فرشته‌ای از آسمان، انجیلی غیر از آنچه ما به شما بشارت دادیم موعظه کند، لعنت بر او باد! ۹ چنانکه پیشتر گفتیم، اکنون باز می‌گویم: اگر کسی انجیلی غیر از آنچه پذیرفتید به شما موعظه کند، لعنت بر او باد!

۱۰ حال آیا تأیید مردم را می‌طلبم، یا خدا را؟ آیا می‌کوشم مردم را خشنود سازم؟ اگر تا به حال در پی خشنودی مردم بودم، خادم مسیح نمی‌بودم.

پولس منتخب خدا

۱۱ ای برادران، می‌خواهم بدانید انجیلی که من بدان بشارت دادم، انجیلی بشری نیست، ۱۲ زیرا من آن را از انسان نیافتم، و کسی آن را به من نیاموخت؛ بلکه آن را از طریق مکاشفه عیسی مسیح دریافت کردم.

۱۵:۱ در متن یونانی، مرا از رَجَم مادرم

۱۶:۱ منظور، "انسان" است.

۱۸:۱ در متن یونانی "کیفا" آمده است. "کیفا" واژه‌ای آرامی بود به معنی "سنگ" که معادل یونانی آن همان "پطرس" است؛ همچنین در بقیه کتاب.

هستی، چون غیریهودیان زندگی می‌کنی و نه چون یهود، چگونه است که غیریهودیان را وامی‌داری که به رسم یهودیان رفتار کنند؟»

صالح شمرده شدن به ایمان

^{۱۵} ما خود یهودی‌زاده‌ایم و نه غیریهودی گناهکار، ^{۱۶} با این حال می‌دانیم که انسان نه با اعمال شریعت، بلکه از طریق ایمان به عیسی مسیح صالح شمرده می‌شود. پس ما نیز به مسیح عیسی ایمان آورده‌ایم تا به ایمان به مسیح صالح شمرده شویم و نه به اعمال شریعت، زیرا هیچ کس از اعمال شریعت صالح شمرده نمی‌شود.

^{۱۷} اما اگر در طلب صالح شمرده شدن در مسیح، ما نیز گناهکار یافت شویم، آیا این، به آن معنی است که مسیح خادم گناه است؟ مسلماً نه! ^{۱۸} زیرا اگر آنچه را که ویران کردم از نو بنا کنم، در آن صورت ثابت می‌کنم که خود نافرمانم. ^{۱۹} زیرا من به واسطه شریعت نسبت به شریعت مُردم، تا برای خدا زیست کنم. ^{۲۰} با مسیح مصلوب شده‌ام، و دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح که در من زندگی می‌کند. و این زندگی که اکنون در جسم می‌کنم، به ایمان در پسر خداست که مرا محبت کرد و خود را برای من داد. ^{۲۱} فیض خدا را باطل نمی‌سازم، زیرا اگر صالح شمرده شدن از راه شریعت می‌بود، پس مسیح بیهوده مرد.

به ایمان یا به اعمال شریعت؟

۳ ای غلاطیان نادان، چه کسی شما را افسون کرده است؟ در برابر چشمان شما بود که عیسی مسیح به وضوح چون کسی که بر صلیب مصلوب شد، ترسیم گردید. ^۲ می‌خواهم فقط این را از شما بپرسم: آیا روح را از طریق اعمال شریعت یافتید یا از طریق ایمان به آنچه شنیدید؟ ^۳ آیا تا این حد نادانید که از طریق روح شروع کردید و اکنون می‌خواهید از طریق جسم کامل شوید؟ ^۴ آیا همه آن زحمات را بیهوده متحمل شدید، اگر

که که بیهوده نمی‌دویدم و ندویده‌ام. ^۳ اما حتی تیتوس که همراه من بود، مجبور نشد که ختنه شود، گرچه یونانی بود. ^۴ با این حال عده از برادران دروغین در خفا به درون آورده شدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی بکشانند. ^۵ ولی ما یک آن هم به اطاعت آنها تسلیم نشدیم تا حقیقت انجیل برای شما محفوظ بماند.

^۶ اما از آن افراد که به نظر با نفوذ می‌آمدند، (آنان هر که بودند، مرا تفاوتی نمی‌کند، خدا بین انسانها فرق نمی‌گذارد) آنان که به نظر با نفوذ می‌آمدند، چیزی بر من نیفزودند، ^۷ بلکه برعکس، ایشان وقتی دیدند که وظیفه رسانیدن انجیل به ختنه‌ناشدگان به من سپرده شده است، چنانکه وظیفه رسانیدن انجیل به ختنه شدگان به پطرس سپرده شده بود، ^۸ (زیرا او که از طریق پطرس چون رسول یهودیان عمل کرد، از طریق من نیز چون رسول غیریهودیان عمل نمود). ^۹ و وقتی یعقوب و کیفا و یوحنا که مشهور به ارکان بودند، فیضی را که به من عطا شده بود مشاهده کردند، به من و برنابا دست رفاقت دادند تا ما نزد غیریهودیان برویم و آنان نزد یهودیان. ^{۱۰} فقط خواستند که فقرا را به یاد داشته باشیم، که من خود نیز مشتاق انجامش بودم.

مخالفت پولس با پطرس

^{۱۱} اما چون کیفا به آنطاکیه آمد، با او روبرو مخالفت کردم، زیرا در واقع مقصر بود. ^{۱۲} چونکه پیش از آمدن کسانی از جانب یعقوب، با غیریهودیان غذا می‌خورد، اما چون آنها آمدند، او کنار کشید و خود را جدا کرد، زیرا که از اهل ختنه می‌ترسید. ^{۱۳} و سایر یهودیان با او در این ریاکاری همراهی کردند، چنانکه حتی برنابا نیز در ریاکاری آنان از راه به در شد.

^{۱۴} اما من چون دیدم آنان در مسیر حقیقت انجیل، به استواری رفتار نمی‌کنند، در حضور همه پطرس را گفتم: «اگر تو، با اینکه یهود

شریعت و وعده خدا

۱۵ ای برادران، بگذارید مثلی انسانی بیاورم. هیچ کس نمی‌تواند حتی عهدی بشری را که رسمیت یافته باشد، لغو کند یا چیزی به آن بیفزاید. ۱۶ حال، وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او داده شد. نمی‌گویند «و به نسلها»، چنانکه گویی درباره بسیاری باشد، بلکه می‌گویند «به نسل تو»، که اشاره به یک یعنی مسیح است. ۱۷ مقصود من این است: شریعتی که چهارصد و سی سال بعد آمد، عهدی را که خدا پیشتر بسته بود، لغو نمی‌کند، به گونه‌ای که وعده باطل گردد. ۱۸ زیرا اگر میراث از طریق شریعت آید، دیگر از طریق وعده نمی‌آید؛ اما خدا آن را به ابراهیم از طریق وعده داد.

۱۹ پس چرا شریعت؟ شریعت به سبب نافرمانیها افزوده شد، تا زمانی که آن 'نسل' که وعده به او داده شده بود، بیاید. و از طریق فرشتگان و به دست واسطه‌ای مقرر گردید. ۲۰ حال واسطه نماینده بیش از یک طرف است، لیکن خدا یکی است.

۲۱ پس آیا شریعت برخلاف وعده‌های خداست؟ به هیچ وجه! زیرا اگر شریعتی داده شده بود که می‌توانست حیات بخشد، در آن صورت به راستی صالح شمرده شدن از طریق شریعت می‌بود. ۲۲ اما کتاب همه چیز را زیر گناه در بند نهاد، تا وعده‌ای که از ایمان به عیسی مسیح است، به ایمانداران عطا شود.

به راستی بیهوده بود؟^۵ او که روح را به شما عطا می‌کند و معجزات در میان شما ظاهر می‌سازد، آیا آن را از طریق اعمال شریعت انجام می‌دهد یا از طریق ایمان به آنچه شنیدید؟^۶ چنانکه ابراهیم «به خدا ایمان آورد و این برای او صالح بودن به حساب آمد».

۷ پس بدانید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ۸ و کتاب چون پیش دید که خدا غیریهودیان را به ایمان صالح خواهد شمرد، از پیش به ابراهیم بشارت داد که «در تو همه قومها برکت خواهند یافت». ۹ پس اهل ایمان، با ابراهیم ایماندار برکت می‌یابند.

صالح به ایمان خواهد زیست

۱۰ زیرا همه آنان که بر اعمال شریعت تکیه دارند، زیر لعنت هستند، زیرا نوشته شده است: «ملعون باد هر که در به جا آوردن تمام آنچه در کتاب شریعت نوشته شده، ثابت نماند». ۱۱ اکنون واضح است که هیچ کس به واسطه شریعت نزد خدا صالح شمرده نمی‌شود، زیرا «صالح به ایمان زیست خواهد کرد». ۱۲ اما شریعت از ایمان نیست، بلکه «کسی که آنها را به جا می‌آورد، به آنها خواهد زیست». ۱۳ مسیح در راه ما لعنت شد و ما را از لعنت شریعت بازخريد کرد، زیرا نوشته شده که «ملعون است هر که بر دار آویخته شود». ۱۴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی به غیریهودیان برسد، و تا ما وعده روح را از طریق ایمان دریافت کنیم.

۶:۳ پیدایش ۱۵:

۸:۳ پیدایش ۱۲:۳؛ ۱۸:۱۸؛ ۲۲:۱۸

۱۰:۳ تثنیه ۲۶:۲۷

۱۱:۳ حَتَّقو ۴:۲

۱۲:۳ لاویان ۱۸:۵

۱۳:۳ یا: «و این گونه بهای آزادی ما را از لعنت شریعت پرداخت».

۱۳:۳ تثنیه ۲۳:۲۱

۱۵:۳ یا "وصیتی".

۱۶:۳ پیدایش ۱۲:۷؛ ۱۳:۱۵؛ ۲۴:۷

می‌کردید. ^۹ اما اکنون که خدا را می‌شناسید، یا بهتر بگویم، خدا شما را می‌شناسد، چگونه است که باز به سوی آن اصول ابتدایی سست و بی‌ارزش بازی‌گردید؟ آیا می‌خواهید آنها را از سر نو بندگی کنید؟ ^{۱۰} روزها و ماهها و فصل‌ها و سالها را نگاه می‌دارید! ^{۱۱} می‌ترسم از آنکه بیهوده برایتان زحمت کشیده باشم.

^{۱۲} ای برادران، از شما تمنا دارم که چون من بشوید، زیرا من نیز چون شما شده‌ام. شما در حق من هیچ بدی نکردید. ^{۱۳} می‌دانید که به سبب بیماری جسمی‌ام بود که بشارت انجیل را اول به شما رساندم. ^{۱۴} و هرچند وضعیت جسمی من برای شما امتحانی بود، شما مرا به دیده تحقیر یا با کراهت نگاه نکردید. بلکه مرا چون فرشته خدا و مثل مسیح عیسی پذیرفتید. ^{۱۵} پس کجاست آن مبارک‌بادی شما؟ زیرا به شما شهادت می‌دهم که اگر ممکن می‌بود، چشمان خود را بیرون آورده به من می‌دادید. ^{۱۶} آیا اکنون چون حقیقت را به شما می‌گویم، دشمنان شده‌ام؟

^{۱۷} آن اشخاص برای شما اشتیاق زیاد نشان می‌دهند، اما نه به قصد نیکو. آنان می‌خواهند شما را جدا سازند تا اشتیاقان برای ایشان باشد. ^{۱۸} اشتیاق برای امری نیکو، همواره پسندیده است، نه فقط زمانی که من با شما هستم. ^{۱۹} ای فرزندان من، که برایتان باز درد زایمان دارم تا مسیح در شما شکل گیرد، ^{۲۰} کاش الان نزد شما حاضر می‌بودم تا لحن خود را تغییر می‌دادم، زیرا درباره شما در حیرتم.

نمونه هاجر و سارا

^{۲۱} شما که می‌خواهید زیر شریعت باشید، مرا بگوئید، آیا شریعت را نمی‌شنوید؟ ^{۲۲} زیرا نوشته شده که ابراهیم دو پسر داشت، یکی از کنیز و

^{۲۳} اما پیش از آمدن ایمان، تحت شریعت به سر می‌بردیم و تا ظهور ایمان در بند نگاه داشته می‌شدیم. ^{۲۴} پس شریعت قِیم ما شد تا زمانی که مسیح بیاید که به وسیله ایمان صالح شمرده شویم. ^{۲۵} اما اکنون که ایمان آمده، دیگر زیر دست قِیم نیستیم.

^{۲۶} زیرا در مسیح عیسی، شما همه به واسطه ایمان، پسران خدا هستید. ^{۲۷} زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کرده‌اید. ^{۲۸} دیگر نه یهودی معنی دارد و نه یونانی، نه غلام و نه آزاد، نه مرد و نه زن، زیرا همه شما در مسیح عیسی یک هستید. ^{۲۹} و اگر شما از آن مسیح هستید، پس نسل ابراهیم هستید و بنا بر وعده، وارثان می‌باشید.

فرزندان و وارثان

۴ مقصودم این است که تا زمانی که وارث صغیر است، با غلام فرقی ندارد، هرچند مالک همه چیز می‌باشد. ^۲ و تا زمانی که پدرش تعیین کرده است، زیر دست قِیمان و وکلاست. ^۳ همچنین ما نیز تا زمانی که صغیر بودیم، غلام اصول ابتدایی دنیا می‌بودیم. ^۴ اما وقتی زمان مقرر به کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاده شد و زیر شریعت به دنیا آمد، ^۵ تا آنانی را که زیر شریعت بودند بازخرید کند، تا ما مقام پسرخواندگی را دریافت کنیم. ^۶ پس چون پسران هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های ما فرستاده است که ندا می‌کند «آبا! ای پدر!» ^۷ پس دیگر غلام نیستی، بلکه پسر، و اگر پسر هستی، توسط خدا، وارث هم هستی.

نگرانی پولس برای غَلاطیان

^۸ پیش از این، زمانی که خدا را نمی‌شناختید، آنانی را که در حقیقت خدا نیستند، بندگی

۵:۴ یا "فدیه".

۶:۴ «آبا» در زبان آرامی به معنی «بابا» است.

۱۳:۴ یا: "ضعف جسمی‌ام".

ختنه شود، شهادت می‌دهم که مجبور است به نگاه داشتن تمام شریعت. ^۴ شما که می‌کوشید به شریعت صالح شمرده شوید، از مسیح بریده شده‌اید، از فیض افتاده‌اید. ^۵ زیرا توسط روح و از طریق ایمان است که ما خود مشتاقانه آن صالح شمرده شدن را انتظار می‌کشیم که امیدش را داریم. ^۶ زیرا در مسیح عیسی نه ختنه چیزی محسوب می‌شود و نه ختنه ناشدگی، بلکه ایمانی که به وسیله محبت عمل می‌کند.

^۷ خوب می‌دویدید. چه کسی شما را از اطاعت حقیقت باز داشت؟ ^۸ این اقناع، از او که شما را خوانده است، نیست. ^۹ «اندکی خمیرمایه، تمام خمیر را ور می‌آورد.» ^{۱۰} در خداوند یقین دارم که عقیده دیگری نخواهید داشت، اما آن که شما را مشوش می‌سازد، هر که باشد، مجازات خود را خواهد یافت. ^{۱۱} اما ای برادران، اگر من هنوز ختنه را موعظه می‌کنم، پس چرا هنوز آزار می‌بینم؟ زیرا در آن صورت، ناخوشایندی صلیب از میان می‌رفت. ^{۱۲} کاش آنان که شما را مشوش می‌سازند، خود را اخته می‌کردند!

^{۱۳} زیرا شما ای برادران، به آزادی خوانده شده‌اید، اما آزادی خود را چون فرصتی برای جسم به کار مبرید، بلکه با محبت، یکدیگر را خدمت کنید. ^{۱۴} زیرا تمام شریعت در یک حکم کامل می‌شود و آن اینکه «همسایه‌ات را چون خود محبت کن.» ^{۱۵} ولی اگر یکدیگر را بگزید و ببلعید، مواظب باشید که از یکدیگر هلاک نشوید.

زندگی در روح

^{۱۶} اما می‌گویم به روح رفتار کنید که تمایلات جسم را به جا نخواهید آورد. ^{۱۷} زیرا تمایلات

دیگری از زن آزاد. ^{۲۳} لیکن پسر کنیز به حسب جسم تولد یافت؛ و پسر زن آزاد، بر حسب وعده. ^{۲۴} و این امور تمثیل‌وار تعبیر شد: این دو زن، دو عهد می‌باشند. یکی از کوه سیناست، که فرزندی برای بندگی می‌زاید. او هاجر است. ^{۲۵} اینک هاجر کوه سیناست، در عربستان، و با اورشلیم کنونی مطابقت دارد، زیرا با فرزندانش در بندگی می‌باشد. ^{۲۶} اما اورشلیم بالا آزاد است، که مادر همه ماست. ^{۲۷} زیرا نوشته شده:

«ای نازا، که نزیایده‌ای،

شادمان باش!

بانگ شادی سر ده و فریاد بلند برآور!

ای تو، که درد زایمان نکشیده‌ای.

زیرا فرزندان زن بی‌کس

از فرزندان زن شوهردار زیادت‌ر

خواهند بود.»

^{۲۸} اما شما، ای برادران، چون اسحاق فرزندان وعده هستید. ^{۲۹} اما در آن زمان، پسری که به حسب جسم زاده شد، او را که به حسب روح زاده شد، آزار می‌داد، امروز نیز چنین است. ^{۳۰} اما کتاب چه می‌گوید؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز با پسر زن آزاد میراث نخواهد یافت.» ^{۳۱} پس ای برادران، ما فرزندان کنیز نیستیم، بلکه از زن آزادیم.

مسیح ما را آزاد کرده است

پس به آن آزادی که مسیح ما را آزاد کرد، استوار بایستید و بار دیگر گرفتار یوغ بندگی مشوید.

^۲ دقت کنید! من، پولس، به شما می‌گویم که اگر ختنه شوید، مسیح برایتان هیچ سودی نخواهد داشت. ^۳ بار دیگر به هر کسی که

۲۷:۴ إشعیا ۵۴:۱

۳۰:۴ پیدایش ۲۱:۱۰

۱۱:۵ یا، اعلان می‌کردم

۱۳:۵ یا: «انسان نفسانی»؛ همچنین در آیات ۱۶، ۱۷، ۱۹ و ۲۴.

۱۴:۵ لاویان ۱۹:۱۸

^۶ هر که از کلام آموزش می‌بیند، معلّم خود را در همه چیزهای نیکو سهیم سازد.
^۷ فریب نخورید: خدا را استهزا نتوان کرد. زیرا انسان هر چه بکارد، همان را خواهد دِزُود. ^۸ زیرا کسی که برای جسم خود می‌کارد، از جسم فساد را درو خواهد کرد، اما کسی که برای روح می‌کارد، از روح، حیات جاودان را خواهد دروید. ^۹ و از نیکوکاری خسته نشویم، زیرا در زمان مناسب محصول را درو خواهیم کرد، اگر دست از کار نکشیم. ^{۱۰} پس تا فرصت داریم به هرکس نیکویی کنیم، به‌ویژه به اهل بیت ایمان.

آخرین هشدارها و خاتمه

^{۱۱} ببینید با چه حروف درشتی به دست خود برایتان می‌نویسم. ^{۱۲} آنانی که شما را مجبور می‌کنند، همانهایی هستند که خود را به ظاهر خوب نشان می‌دهند و تنها به این خاطر که برای صلیب مسیح آزار نبینند. ^{۱۳} زیرا حتی آنان که ختنه می‌شوند، خود شریعت را نگاه نمی‌دارند، بلکه می‌خواهند شما ختنه شوید تا در جسم شما فخر کنند. ^{۱۴} اما مباد که من فخر کنم جز به صلیب خداوندان عیسی مسیح، که به واسطه آن دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا. ^{۱۵} زیرا نه ختنه چیزی است و نه ختنه‌ناشدگی، بلکه خلقت تازه. ^{۱۶} و همه آنانی که به این قانون رفتار می‌کنند، سلامتی و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا. ^{۱۷} از این پس هیچ‌کس مرا زحمت نرساند، زیرا من در بدن خود داغهای عیسی را دارم.
^{۱۸} ای برادران، فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد، آمین.

جسم برخلاف روح است و تمایلات روح برخلاف جسم؛ و این دو به ضدّ هم هستند، تا شما را باز دارند از انجام هرآنچه که می‌خواهید به جا آورید. ^{۱۸} اما اگر از روح هدایت شوید، زیر شریعت نیستید.

^{۱۹} اعمال جسم آشکار است: بی‌عفتی، ناپاکی، هرزگی، ^{۲۰} بت‌پرستی، جادوگری، دشمنی، ستیزه‌جویی، حسادت، خشم، جاه‌طلبی، نفاق، دسته‌بندی، ^{۲۱} حسد، مستی، عیاشی و مانند اینها. به شما هشدار می‌دهم چنانکه پیشتر به شما هشدار دادم، که کنندگان چنین کارها وارث پادشاهی خدا نخواهند شد.

^{۲۲} اما ثمره روح، محبت، خوشی، آرامش، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، ^{۲۳} فروتنی و خویش‌تناری است، که هیچ شریعت مخالف اینها نیست. ^{۲۴} و آنانی که به مسیح عیسی تعلّق دارند، جسم را با همه هوسها و تمایلاتش مصلوب کرده‌اند. ^{۲۵} اگر به روح زیست می‌کنیم، به روح نیز رفتار کنیم. ^{۲۶} خودپسند نباشیم، یکدیگر را به خشم نیاوریم، و بر یکدیگر حسد نورزیم.

بارهای یکدیگر را متحمل شوید

۶ ای برادران، اگر کسی به گناهی گرفتار شود، شما که روحانی هستید او را به روح ملایمت بازگردانید. مراقب باشید که مبادا خود نیز در وسوسه بیفتید. ^۲ بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و به این‌گونه شریعت مسیح را به جا آورید. ^۳ زیرا اگر کسی خود را چیزی پندارد، در حالی که چیزی نیست، خود را فریب می‌دهد. ^۴ اما هر کس عمل خود را به امتحان کشد، آنگاه فقط در خود فخر خواهد داشت، و نه در همسایه‌اش. ^۵ زیرا هر کس بار خود را متحمل خواهد شد.